

Dit vakblad bestaat een jaar of vijf en de uurtarieven zijn in die periode zo ongeveer verdubbeld

Plenty werk, maar toch bezorgd

Vraag aan hoveniers hoe zij de laatste jaren hebben ervaren en je zult over het algemeen positieve verhalen horen. Het lijkt wel of de hausse die is ontstaan door de coronapandemie in het hovenierswereldje nog steeds gaande is. Dat is mooi, natuurlijk. Fantastisch dat wij als branche klaarblijkelijk zo belangrijk gevonden worden door de consument dat daarvoor de portemonnee getrokken wordt. Als vakblad kunnen wij alle mooie verhalen opschrijven, dat we zo van groen houden of dat het zo belangrijk is om onze steden en dorpen te vergroenen, maar aan het einde van de rit moet er wel iemand bereid zijn om de rekening op te pakken en te betalen. Tot nu toe lijkt dat geen probleem te zijn, al helemaal niet voor de grotere hoveniersbedrijven, die ook werken voor overheden. Door de schaarste aan arbeid is de markt in een paar jaar veranderd in een absolute verkopersmarkt. Er komen nog steeds aanbestedingen op de markt, maar het aantal inschrijvers is vaak opvallend laag.

Ook voor deze doelgroep komt het moment dat ze twee keer gaan nadenken als ze geconfronteerd worden met uurtarieven boven de 50 euro

Ook voor de particuliere markt is het hoofdzakelijk hosanna, maar de eerste wolkjes lijken zich samen te pakken boven de sector. Niet iedereen kan de enorme kostenstijgingen doorberekenen aan de consument. Dit vakblad bestaat een jaar of vijf en de uurtarieven zijn in die periode zo ongeveer

verdubbeld. Logisch: werknemers worden geconfronteerd met een dubbelcijferige inflatie en stemmen daar terecht hun looneisen op af. Wat voor lonen geldt, geldt helaas ook voor materialen en machines. Tuinen zijn daarmee heel veel duurder geworden. Veel particulieren hebben hier waarschijnlijk geen problemen mee en zullen de prijsstijgingen begrijpen en accepteren, maar er komt een moment dat de consument *njet* roept.

Ook hiervoor geldt dat de kruik net zo lang te water gaat tot hij barst. De gemiddelde hoveniersklant is waarschijnlijk een goed verdienende tweeverdiener die wel iets te makken heeft. Maar ook voor deze doelgroep komt het moment dat ze twee keer gaan nadenken als ze geconfronteerd worden met uurtarieven boven de 50 of 60 euro. Ik las dit weekend een analyse over de situatie in de horeca. Daar lijkt iets vergelijkbaars aan de hand. De terrassen, restaurants en cafés zitten vol, maar er zijn desondanks opvallend veel faillissementen. Ook deze sector lijkt de enorme kostenstijgingen niet altijd te kunnen doorberekenen aan de markt.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!